

Krossade drömmar och arbetslösa föräldrar i skolpjäs

En del hävdar att landet Sverige är på väg att delas mitt itu. Att polariseringen mellan stad och land blivit en elakartad tumör som håller på att växa oss ur händerna.

Just nu skildras konflikten i skolföreställningen Längtansland på Teater Martin Mutter, där man utgår från ungdomarnas perspektiv.

Pascal Crépault Wibe och Åsa Gustafsson i Längtansland på Teater Martin Mutter.

FOTO: KICKI NILSSON/ICON PHOTOGRAPHY

ÖREBRO I klassikern The breakfast club får vi följa fem ungdomar, John, Andrew, Claire, Allison och Brian, under en kvarsittning. Men mycket mer än individer är de stereotyper av olika ungdomstyper; värstingen, sportfånen, baldrottningen, mobboffret och nördnen. Under den där lördagsförmiddagen instängda i skolans bibliotek upptäcker de emellertid att de till stor del, trots sina åtskilda grupperingar, har mycket gemensamt. Åtminstone går de alla igenom samma skit – öket att växa upp och föräldrar som sviker.

I Längtansland möter vi i stället Ella, Dennis, Laura, Aisha, Nova-Li och Viktor som alla bor i den fiktiva avfolkningsbygden Järnbacken, eller "Jär-

net" som de kallar den. Och till viss del jobbar även Martin Mutter här med stereotyperna, om än uppdaterade till vår tid och del av världen. Det är emotjejen, epakillen som dricker hembränt och missar skolan för att hjälpa pappa på gården, hon som flytt kriget och som försöker bearbeta sina trauman i skogen, han med snabba solglasögon som tävlar konstant och vars pappa är framgångsrik och hänsynslös, och så den impulsiva adhd-ungen som om vartannat skojar, skryter och hotar andra med sin fickkniv.

Gemensamt har de oron över byg-

den – vad händer med deras familjer och deras drömmar när den enda kvarvarande mataffären läggs ner? När deras föräldrar förlorar jobben? Och när det inte längre går att få tag på medicin i "Järnet"? För att inte tala om tristessen...

När man spelar stereotyper av ungdomar med just ungdomar som publik måste man behandla dem varsamt, helst kärleksfullt. Om vanvördiga fördomar letar sig in i stereotyperna är det i stället vuxna människor som förlöjligar barnen genom att göra karikatyrer av dem. Det är alltså lite av en ba-

TEATER

"Längtansland"

Teater Martin Mutter, 21 september -22

Skolföreställning för högstadiet

Idé och manus: **Greta Sundberg**

Regi och bearbetning: **Isak Hjelmkog**

Medverkande: **Pascal Crépault Wibe och Åsa Gustafsson**

Scenografi och kostym: **Catherine Giacomini**

lansakt Teater Martin Mutter går här.

Och vid något tillfälle skaver det lite, särskilt kring Ella (emotjejen) som mest tycks vara en unge som ville ha en usp och valde denna precis som en annan väljer t-shirt på morgonen.

Men för det mesta klarar de balansakten fint. Särskilt Dennis, epakillen som dricker hembränt och missar skolan för att hjälpa pappa på gården, framställs både nyanserat och med stor sympati.

Med subtila medel, tröjarmar som dras upp en skiftning i röstläget, växlar Pascal Crépault Wibe och Åsa Gustafsson mellan de sex rollerna. Men för tydlighetens skull går de också ur rollerna mellan scenerna och förklarar ungefär var vi är, när det är och vem de spelar. Ett grepp som skulle kunna bli övertydligt men som bara känns bju-sigt mot publiken, där finns hela tiden en kontakt mellan karaktärerna på scenen, skådespelarna som spelar dem och ungdomarna som sitter utspridda runt scenen.

Nämnas bör också scenografin som är raffinerad. Rutor på golvet markerar var i byn vi befinner oss, liksom i Lars Von Triers geniala Dogville. Rummet utgörs i övrigt av en lyktstolpsliknande stälkonstruktion med lysrör som skådespelarna med lite fantasi gör om till övergivna lagerlokaler, skyhöga silos och kojor i skogen.

Sofia Gustafsson

Det är lite av en balansakt Teater Martin Mutter går här.

HELGKOLLEN

Helgens höjdpunkter - festival, fest och fullsatt

ÖREBRO Höst och Fröst-festival är två teman som dyker upp när man tar ut kompassriktningen på helgens kultur- och nöjeskarta.

Höst rimmar på Fröst och i år kanske en ny tradition inleds då det bjuds in till Fröstfestival som enligt Martin Fröst själv inte alls handlar om honom utan om Svenska kammarorkestern och dess musiker som den världsberömda musikern vill ska få skina. Under helgen händer även detta:

Fredag:

Mats Ronander och Staffan Ernestam spelar 58 meter upp på Svampen. Mats "Malla" Ronander behöver knappast någon presentation då Örebrosonen haft en lång karriär som kompmusiker till alla från ABBA och Ulf Lundell till Kikki Danielsson. Han har gjort hela femton plattor i eget namn, den senaste kom 2020. Nu spelar han tillsammans med Staffan Ernestam, en annan gitarrist med Örebrokopping. Spelningen är slutsåld sedan länge enligt arrangören.

Martin Fröst och Kristina Winiarski repar inför helgens festival. FOTO: GABRIEL RÅDSTRÖM

Ronny Eriksson, Greatest Hittills. Nya och gamla nummer, vass satir och en och annan låt med den sturige norrlänningen. På Sjöängen i Askersund.

I kväll inleds Fröstfestivalen, som är lite av ett nytt koncept av Konserthuset och Svenska Kammarorkestern tillsammans med världsberömda Martin Fröst som är orkesterns chefsdirigent.

Det blir både kvällskonserter såväl som en Bachbrunch. Festivalen pågår både fredag och lördag, och tjuvstartade redan på torsdagskvällen med konserten i Amsterdam.

Lördag:

The Sound of Simon & Garfunkel, 58 meter upp, Svampen.

Linn Fernström ställer ut på Galleri Örsta, Kumla. Linn är Örebrokonstnären som tog sig ut i världen med sina målningar och skulpturer. Flera av hennes verk har gått för mycket höga priser på konstauktioner världen runt. "Vid vattnet, flickan och paret" är namnet på den mycket sevärda utställningen som pågår fram till och med den 16 oktober.

Mer konst bli det hos Konstantverkarna då Per Brandstedt ställer ut under namnet "Trä". Utställning

MISSA INTE HELLER ...

Barnjazz. På Kulturkvarteret blir det jazzigt värre för de allra minsta, från 3-års ålder.

Aggershus. På lördag bjuds det på musik av Maria Johansson Josephsson och Clas Olofsson. Det blir låtar med texter av Maria samt en del covers arrangerade för gitarr, piano och sång.

rosade föreställningen "Nästan 20 år på scenen om man avrundar uppåt" på Hjalmar Bergmateatern.

Den handlar om en person med en stor röst men svajig självkänsla som ger sig in i en bransch där allt handlar om att bli vald. Shirley Clamp spelar rollen som sig själv och uppträder här med sitt femmannaband.

Västeråsrapparen Ricky Rich gör en spelning på Strömpis i Örebro på lördag. Han slog igenom med låten "Habibi" 2017, och har sedan dess släppt flera hits som "Min Diamant", "Bless Me", och "Ice".

Spelårspremiär blir det på Örebro Teater med den skruvade pjäsen "Döds-

fällan" som bjuder på en rejäl åktur mellan skräck, drama och humor.

Powermetallarbetarna i Örebro/Kumlabandet Evil Conspiracy firar sin nya platta "The Demons Mark" på O'Learys i centrala Örebro. Överraskningar utlovas.

Söndag:

Det skotska hårdrockbandet Nazareth bildades redan 1968 och är än i dag aktiva. De har betytt otroligt mycket som inspirationskälla till Guns n'roses och tusentals andra band. Låtar som balladen "Love hurts", "My white bicycle" och "Razamaz" är numera standard på rockbaren världen runt. Förband är Sveriges svar på AC/DC, Bonafide. På Kulturhuset.

pågår till och med den 19 oktober.

Björn Lycklig & Kärleksorkestern spelar på Stå.

Tommy Körberg behöver inte heller han någon närmare presentation då han inte bara är folkkär och friskspråkig utan även en av de absolut bästa sångare vi har här i landet som i princip "gjort allt". Det blir ett axplock från hans långa musikaliska karriär, blandat med Tommys omiskännliga humor. Dessutom medverkar Carl Flemsten på piano. Sjöängen, Askersund. Föreställningen är enligt biljettleverantören slutsåld.

Shirley Clamp med den

Jerry Prütz